

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú N., bývajúcu u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov – matky V., bývajúcej v D., zastúpenej JUDr. P., advokátom so sídlom v Š., a otca P., bývajúceho v S., **o zvýšenie vyživovacej povinnosti**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20 P 254/2008, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10 CoP 6/2010, rozhodol

t a k t o :

Sudcovia Krajského súdu v Trnave JUDr. Magdaléna Krajčovičová, Mgr. Dušan Čimo, JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Fedor Benka **nie sú vylúčení** z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10 CoP 6/2010.

O d ô v o d n e n i e

V konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 10 CoP 6/2010 otec maloletej na pojednávaní 23. marca 2010 vzniesol námietku zaujatosti voči „celému senátu“ tohto odvolacieho súdu, ktorú odôvodnil predpokladom, že jeho členovia poznajú matku maloletej, ktorá je pracovníčkou Okresného súdu Galanta; k osobe Mgr. Dušana Čima dodal, že tohto sudcu aj on osobne pozná. Na tomto pojednávaní zasadal senát Krajského súdu v Trnave v zložení Mgr. Fedor Benka, JUDr. Magdaléna Krajčovičová a Mgr. Dušan Čimo. Keďže členom tohto senátu je podľa rozvrhu práce JUDr. Katarína Slováčková, týka sa vznesená námietka aj tejto sudkyne.

Namietani sudcovia Mgr. Fedor Benka a JUDr. Katarína Slováčková sa vyjadrili, že nemajú vzťah k veci ani k účastníkom konania. JUDr. Magdaléna Krajčovičová uviedla, že matku maloletej pozná ako pracovníčku Okresného súdu Galanta, kde v minulosti pôsobila;

dodala, že nemá žiadny vzťah k prejednávanej veci ani k účastníkom konania a necíti sa byť zaujatá. Sudca Mgr. Dušan Čimo sa vyjadril, že matku maloletej pozná ako pracovníčku Okresného súdu Galanta, kde v minulosti pôsobil a otca maloletej pozná ako pracovníka prevádzky umývania áut, ktorej služby v minulosti využíval; dodal, že s účastníkmi konania neudržiava žiadny kontakt, nemá relevantný pomer k prejednávanej veci, ani k účastníkom konania a necíti sa byť zaujatý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trnave (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť účastníkom vznesenej námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o nezaujatosti. Účelom tohto ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

Sudcu možno vylúčiť buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 15a O.s.p.), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 15 O.s.p.). Obsahom práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovávaní a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom tohto práva je len povinnosť súdu prerokovať návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu a rozhodnúť o ňom.

Nestrannosť sudcu sa skúma z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho a objektívneho hľadiska; subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa ale musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Rozhodujúcim nie je to, ako sa nestrannosť sudcu iba niekomu subjektívne javí, ale to, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne zakladať legitímne pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Obava z nedostatku nestrannosti sudcu sa vždy musí zakladať na objektívnych a dostatočne závažných skutočnostiach.

Otec maloletej odôvodnil námietku zaujatosti menovaných sudcov najmä predpokladom, že poznajú matku maloletej ako pracovníčku Okresného súdu Galanta.

Sudcovia Mgr. Fedor Benka a JUDr. Katarína Slováčeková toto tvrdenie otca maloletej popreli a z ich vyjadrení k vznesenej námietke zaujatosti vyplýva, že matku maloletej nepoznajú. Obsah spisu nesvedčí o tom, že by toto ich vyjadrenie nezodpovedalo skutočnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že títo sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

V prípade sudcov Mgr. Dušana Čima a JUDr. Magdalény Krajčovičovej vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky z toho, že dôvodom pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania tejto veci nemôže byť sama skutočnosť, že v minulosti vykonávali funkčné povinnosti sudcu na súde, na ktorom matka maloletej pracovala ako administratívna pracovníčka podateľne a telefonistka. Vzájomné vzťahy sudcov a ostatných pracovníkov súdu sú vo všeobecnosti neutrálne a vykazujú znaky profesionálneho výkonu funkcií a plnenia úloh. Pokiaľ v určitom prípade nedôjde k prekročeniu tohto rámca, takýto „vzťah“ sudcu a zamestnanca súdu nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod pre vylúčenie sudcu v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. Až keby ich vzájomný vzťah prerástol uvedený rámec a nadobudol by charakter bližšieho osobného vzťahu (napríklad priateľského), mohla by táto okolnosť vzbudzovať opodstatnené pochybnosti o nezaujatosti sudcu a byť dôvodom pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci. V danom prípade ale obsah spisu nesvedčí o prekročení rámca neutrálneho a profesionálneho vzťahu menovaných sudcov k matke maloletej. Osobitne k námietke smerujúcej proti osobe Mgr. Dušana Čima nadriadený súd uvádza, že sama skutočnosť, že sudca v minulosti využíval služby prevádzky umývania áut, zamestnancom ktorej bol účastník konania (otec maloletej), nezakladá bez ďalšieho pomer sudcu k tomuto účastníkovi konania, ktorý by bol relevantný z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p.

Keďže zo vznesenej námietky zaujatosti ani z vyjadrenia namietaných sudcov nevyplývajú žiadne zákonné dôvody pre ich vylúčenie, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2010

JUDr. Emil Francisci, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková